

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 435/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., Z., zastúpeného advokátom JUDr. P. S., M., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/1 Gn 997/12-7 z 30. júla 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. augusta 2012 doručená sťažnosť M. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) oznámením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len

„generálna prokuratúra“) č. k. IV/1 Gn 997/12-7 z 30. júla 2012 (ďalej aj „oznámenie generálnej prokuratúry“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako poškodený 4. apríla 2011 podal Okresnej prokuratúre Piešťany (ďalej len „okresná prokuratúra“) trestné oznámenie, ktorým sa domáhal, aby «bola voči zodpovednej podozrivej osobe L. P., vyvodená príslušná trestnoprávna zodpovednosť, nakoľko podľa jeho názoru došlo jeho konaním k spáchaniu prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že L. P. dňa 21. 04. 2009 neoprávnene použil nákladné motorové vozidlo, jazdnú súpravu ťahač zn. Renault Premium 400(...), ktoré je vo vlastníctve poškodeného M. S.(...) a bolo v tom čase väčšej hodnoty vo výške cca 20.000 €, tým spôsobom, že vykonal s uvedeným nákladným motorovým vozidlom jazdu zo stavby - oprava cesty 11/502 V. - prietah, km 76,000 - 76,920, do mesta V., na pozemok pri rodinnom dome č. 103, kde pri vysýpaní vyfrézovanej degradovanej asfaltovej vrstvy z návesu došlo k prevráteniu celej jazdnej súpravy na pravú stranu a následnému poškodeniu ťahača, ako aj návesu a spôsobil poškodenému tak väčšiu majetkovú škodu vo výške najmenej 22.880,74 €, pričom mal podľa pokynov poškodeného, túto vyfrézovanú degradovanú asfaltovú vrstvu z uvedenej stavby odvázať výlučne na určené skládky do areálu P. vo V., alebo na určenú plochu v obci T. (...)

Predmetné trestné oznámenie bolo dňa 16. 05. 2011 povereným príslušníkom, npor. Mgr. R. N., odmietnuté uznesením v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, ČVS: ORP-1082/VR-TT-2011. Proti tomuto rozhodnutiu podal právny zástupca(...) v zákonnej lehote sťažnosť. Dozorujúci prokurátor tejto sťažnosti v plnom rozsahu vyhovel a napadnuté uznesenie zrušil a poverenému príslušníkovi OO PZ V. uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V závere svojho uznesenia, č. k. 1 Pn 241/11-7, dozorujúci prokurátor uviedol, že bude potrebné o podanom trestnom oznámení opätovne rozhodnúť a to vzhľadom na jeho obsah a nie označenie. Z jeho obsahu je totiž zrejmé, že oznamovateľ predkladá nové dôkazy, ktoré pri rozhodovaní prokurátora a policajta neboli známe. (Tu mal dozorujúci prokurátor na mysli vec, ktorá bola vedená na OO PZ V., pod ČVS: ORP-1439/VR-TT-2009, ktorá bezprostredne s predmetnou vecou súvisí.)

Dňa 12. 01. 2012 poškodený, písomnou formou, požiadal dozorujúceho prokurátora, aby preskúmal postup povereného príslušníka PZ, z dôvodu podozrenia, že tento vo veci riadne a dostatočne nekoná, a spôsobuje tak prietahy. Svoju žiadosť odôvodnil poškodený tým, že o predmetnom trestnom oznámení nebolo doteraz opätovne rozhodnuté, napriek pokynu dozorujúceho prokurátora, a ani neboli vykonané iné procesné úkony.

Dozorujúci prokurátor dňa 31. 01. 2012 upovedomil klienta o vybavení jeho žiadosti podľa § 198 Trestného poriadku, s konštatovaním, že z obsahu preskúmaného vyšetrovacieho spisu, ČVS: ORP-1082/VR-TT-2011, nie je zrejmé, či policajt po zrušení uznesenia o odmietnutí veci zo dňa 28. septembra 2011 rozhodol o predmetnom trestnom oznámení, resp. či ho upovedomil o inom spôsobe vybavenia. V závere uviedol, že na túto skutočnosť bude policajt upozornený.

Následne obdržal poškodený písomnosť z OO PZ V., označenú ako „Vyrozumenie o vybavení podania“ zo dňa 08. 02. 2012, ČVS: ORP-1082/VR-TT-2011, od iného povereného príslušníka, kde sa okrem iného uvádza, že po telefonickej konzultácii s dozorujúcim prokurátorom, ktorý mal uviesť, že v predmetnej veci sa rozhodovať nebude, nakoľko o totožnom skutku už bolo konané a to pod spisovou značkou, ČVS: ORP-1439/VR-TT-2009.».

3. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ 15. februára 2012 podal Krajskej prokuratúre v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) podnet podľa ustanovenia § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) na preskúmanie postupu okresnej prokuratúry.

4. Krajská prokuratúra listom č. k. 1 KPt 297/10-19 z 19. apríla 2012 sťažovateľovi oznámila, že „nebolo na mieste vyvodenie príslušnej zodpovednosti zo spáchania trestného činu voči podozrivému“, a podnet ako nedôvodný odložila.

5. Sťažovateľ následne požiadal opakovaným podnetom z 30. mája 2012 generálnu prokuratúru o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu z 15. februára 2012 krajskou prokuratúrou.

6. Generálna prokuratúra v liste č. k IV/1 Gn 997/12-7 z 30. júla 2012 sťažovateľovi oznámila, že jeho opakovaný podnet považuje za čiastočne dôvodný, a uložila pokyny v ďalšom konaní podriadenej prokuratúre.

7. K porušeniu ústavných a iných práv sťažovateľ uviedol, že „Z postupu vyššie spomínaných OČTK je dostatočne zrejmé, že poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ V., ako aj Okresná prokuratúra Piešťany, Krajská prokuratúra Trnava, a napokon i Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ako posledná inštancia, ktorá je posledným štátnym orgánom zo sústavy orgánov prokuratúry, príslušným na poskytnutie práva na inú právnu ochranu, tým, že chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu, nevykonali dôkazy navrhované sťažovateľom, nedali záväzný pokyn na ich vykonanie, neuviedli zákonný a jasný dôvod prečo sťažovateľom navrhované dôkazy vykonané neboli aj napriek skutočnosti, že navrhované dôkazy a ich vykonanie malo podstatný význam pre ďalšie rozhodnutie a taktiež bez bližšieho odôvodnenia neuviedli dôvod prečo sa nebudú sťažovateľom navrhnutými dôkazmi zaoberať, z akého dôvodu nepokladajú sťažovateľove návrhy za oprávnené a teda bez akejkoľvek zmienky o jeho návrhoch rozhodli, tak ako bolo vyššie uvedené. OČTK svojim postupom bez dostatočného vysvetlenia nevykonali navrhované dôkazy, ktoré sú dôležité pre objektívne posúdenie veci, dokonca vo veci nerozhodli vôbec, a tiež tento svoj postup dostatočne neobhájili vo svojich písomných vyjadreniach.“

8. Sťažovateľ napokon navrhol, aby ústavný súd jeho sťažnosť prijal na ďalšie konanie a aby následne nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 postupom Generálnej prokuratúry SR, sp. zn. IV/1 Gn 897/12-7 (správne má byť sp. zn. IV/1 Gn 997/12-7, pozn.), porušené boli.

2. Zároveň sa prikazuje, aby prokurátor dal poverenému príslušníkovi PZ pokyn, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

3. Generálna prokuratúra SR je povinná uhradiť sťažovateľovi trovy konania v sume 322,70 Eur na účet jeho právneho zástupcu(...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

9. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní jeho opakovaného podnetu z 30. mája 2012. K porušeniu uvedených práv malo podľa sťažovateľa dôjsť v dôsledku toho, že generálna prokuratúra nevykonala dôkazy navrhované sťažovateľom, nedala záväzný pokyn na ich vykonanie a riadne neodôvodnila svoje rozhodnutie.

11. Podľa zistenia ústavného súdu generálna prokuratúra na ďalší opakovaný podnet sťažovateľa z 30. mája 2012 odpovedala oznámením z 30. júla 2012, v ktorom uviedla:

„Podľa obsahu som Vaše podanie posúdil ako opakovaný podnet na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia prokurátora a policajta podľa § 34 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov v trestnej veci vedenej pre

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona na Obvodnom oddelení Policajného zboru V. pod č. ORP-1082/VR-TT-2011, na Okresnej prokuratúre Piešťany pod sp. zn. 1Pn 241/11 a Krajskej prokuratúre Trnava pod sp. zn. 1KPt 297/10. Súčasne som preskúmal aj spisy Obvodného oddelenia Policajného zboru V., ČVS: ORP-1439/VR-TT-2009 a Okresnej prokuratúry Piešťany, sp. zn. 2 Pv 576/09, ktoré s predmetnou vecou bezprostredne súvisia.

Preskúmaním spisov bolo zistené, že Váš opakovaný podnet je čiastočne dôvodný.

V trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Piešťany pod sp. zn. 1Pn 241/11 (na OO PZ V. pod č. ORP-1082/VR-TT-2011) policajt dňa 16. 5. 2011 vydal uznesenie, ktorým podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietol vec podozrenia zo spáchania trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona. Uvedené uznesenie prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany na základe sťažnosti oznamovateľa uznesením sp. zn. 1 Pn 241/11 zo dňa 28. 9. 2011 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a policajtovi prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Po opätovnom posúdení obsahu trestného oznámenia, doručeného Okresnej prokuratúre Piešťany dňa 5. 4. 2011 ako aj ďalších listinných podkladov orgán činný v trestnom konaní rozhodol, že o totožnom skutku už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na OO PZ V. pod ČVS: ORP-1439/VR-TT-2009 (trestné stíhanie bolo v tejto veci zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), preto nie je dôvod vydávať ďalšie uznesenie podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. O tomto postupe policajt upovedomil oznamovateľa prípisom zo dňa 8. 2. 2012.

S postupom orgánov činných v trestnom konaní sa stotožňujem, pretože ani trestné oznámenie zo dňa 5. 4. 2011 podané JUDr. M. Z. neobsahovalo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijať iný záver vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania L. P. podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona, než aký bol prijatý v trestnej veci vedenej pod č. ORP-1439/VR-TT-2009. Skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie na OO PZ V. pod č. ORP-1439/VR-TT-2009 (na Okresnej prokuratúre Piešťany pod s. zn. 2 Pv 576/09), a ktorý bol aj predmetom konania vedeného na OO PZ V. pod ČVS: ORP-1082/VR-TT-2011 (na Okresnej prokuratúre Piešťany pod sp. zn. 1 Pn 241/11) nenapĺňa zákonné znaky trestného činu

neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu absencie znakov subjektívnej stránky.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že L. P. odviezol vyfrézovaný asfalt na súkromný pozemok J. Č. na základe pokynu M. M. L. P. pritom konal v domnienke, že M. M. je oprávnený v súvislosti s odvozom vyfrézovaného asfaltu dávať pokyny ostatným vodičom, určovať miesto odvozu, výsypu atď.; túto skutočnosť mu mal oznámiť sám pán S. Z uvedeného dôvodu v konaní L. P. absentuje úmysel uskutočniť neoprávnenú jazdu s motorovým vozidlom svojho zamestnávateľa.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní vo vzťahu k neoprávnenému používaniu cudzieho motorového vozidla považujem za správne a zákonné.

Orgány činné v trestnom konaní sa však v doterajšom konaní nevysporiadali s okolnosťou, že vyfrézovaný asfalt, ktorý bol odvezený na súkromný pozemok J. Č., mal byť majetkom spoločnosti S. s. r. o. (resp. S. P.), a mal byť použitý na ďalšie spracovanie, pričom svojvoľné odvezenie tohto materiálu – bez privolenia oprávnenej osoby – by mohlo za splnenia ďalších zákonných podmienok naplňovať znaky trestného činu sprenevery podľa § 212 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti som podriadenej prokuratúre podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov uložil pokyn v ďalšom konaní zisťovať ďalšie okolnosti týkajúce sa odvozu asfaltu (vlastníka vyfrézovaného asfaltu, hodnotu odvezeného materiálu atď.), a následne vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom. Týmto považujem Váš podnet doručený Generálnej prokuratúre SR dňa 30. 5. 2012 za vybavený.“

12. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd rozhodnutia orgánov verejnej moci za protiústavné aj arbitrárne, ak ich odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (mutatis mutandis IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

13. Záver generálnej prokuratúry, podľa ktorého zo sťažovateľom podaného trestného oznámenia nevyplyvajú skutočnosti o naplnení niektorej zo skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, rovnako aj vydanie pokynov

podriadenej prokuratúre na zisťovanie ďalších okolností (týkajúcich sa odvozu asfaltu) nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za svojvoľný alebo arbitrárny a ani samotná nespokojnosť sťažovateľa s výsledkom vybavenia jeho ďalšieho opakovaného podnetu nie je dôvodom na vyslovenie porušenia ním v sťažnosti označeného práva.

14. Okrem uvedeného už ústavný súd v rámci svojej judikatúry opakovane vyslovil, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00).

Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu [mutatis mutandis rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva napr. v prípade *Helmerts v. Švédsko* (rozsudok pléna z 29. októbra 1991, sťažnosť č. 1826/85, séria A, č. 212-A, ods. 29); v prípade *Perezová v. Francúzsko* (rozsudok Veľkej komory z 12. februára 2004, sťažnosť č. 47287/99, ods. 70, 71, ECHR 2004-I)].

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. S poukazom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2012